

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Δ'.

Διελόντι δὲ ἔσαι ὡς ἡ ΚΤ πρὸς ΤΒ (ἴσην τῇ ἡμιπαραμέτρῳ), ἔτως ἡ ΚΝ πρὸς ΝΘ (42).

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ε'.

Ἐάν δὲ ἐπιζευχθῇ ἡ ΒΡ συμβάλλουσα τῇ διαμέτρῳ κατὰ τὸ Θ, ἡ ΚΘ ἔσαι ὑφαπτομένη (Πορ. Γ'). Ἐσαι γὰρ ἡ ΚΒ πρὸς ΝΡ, ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΝΘ (Πορ. 1 τῆς 4 τῆς 5').

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Σ'.

Ἐν τῇ Παραβολῇ ἄρα ἡ ὑφαπτομένη ΚΘ ἐστὶν Σχημ. 26. αἰεὶ διπλασία τῆς ἀποτεμνομένης ἀπὸ τῆς διαμέτρου ὑπὸ τῆς τεταγμένης πρὸς τῇ κορυφῇ τῆς ΚΝ. Ὡςπερ δὲ καὶ τῆς ΝΘ, τῆς μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τῆς σημείας τῆς συμβολῆς τῆς τε διαμέτρου καὶ τῆς ὑφαπτομένης. Ἡ γὰρ ΚΒ αἰεὶ ἐστὶν ἴση τῇ παραμέτρῳ ΝΖ (36 τῆς Α'), ἕσης τῆς διευθεύσεως ΖΒ παραλλήλου τῇ ΝΚ. Ὅθεν ἡ ΚΒ, αἰεὶ διπλασία τῆς ἡμιπαραμέτρου ΝΡ, ἢ τῆς αὐτῆς ἴσης ΚΤ. Ἐνθεντοὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΚΒ πρὸς ΝΡ, ἔτως ἡ ΚΘ πρὸς ΝΘ, καὶ ἡ ΚΒ διπλασία τῆς ΝΡ· καὶ ἡ ΚΘ ἄρα διπλασία τῆς ΝΘ ἢ τῆς ΝΚ.

42) Ἐπεὶ γὰρ ἴσι $KB:KT=KΘ:KN$ (Πορ. Γ'). Ἐσαι δὲ καὶ $KB-KT:KT=KΘ-KN:KN$ (17. τῆς Ε'), καὶ ἀνάπαλιν $KT:BK-KT=KN:KΘ-KN$; τῆς ἴσης ἡ ΚΤ πρὸς ΤΒ, αἰεὶ ἡ ΚΝ πρὸς ΝΘ.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ζ΄.

Σχημ. 27.

28.

Εν δὲ τῇ ὕπερβολῇ εἰς Ἐλείψει ἕσσης τῆς ΓΤ παραλλήλου τῇ ΕΒ, ἔστι δὴ ἡ ΕΚ πρὸς ΓΚ, ὡς ἡ ΒΚ πρὸς ΚΤ· ἀλλ' ὡς ἡ ΒΚ πρὸς ΚΤ, ἔτις ἡ ΚΘ πρὸς ΚΝ (Πορ. Β΄), ὡς ἄρα ἡ ΕΚ πρὸς ΓΚ, ἔτις ἡ ΚΘ πρὸς ΚΝ. Οὐδὲν ἔαν γένηται ὡς ἡ ΚΓ ἀπόσασις τῆς τεταγμένης ἀπὸ τῆς κέντρος τῆς τομῆς πρὸς τὴν ΚΕ ἀπόσασιν τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς κορυφώτε-
ρω τέρματος τῆς πλαγίας πλευρᾶς, ἔτις ἡ ΚΝ ἀπόσασις τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐγγυτέρω τέρματος τῆς πλαγίας πρὸς ἑτέραν ζητημένην τὴν ΚΘ. Αὕτη δὴ ποριζομένη, ἔσται ὕφαπτομένη.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Η΄.

Τὸ ἄρα ὀρθογώνιον τὸ ὑπὸ τῶν ΓΚΘ ἔστιν ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ΕΚΝ (16 τῆς 5΄). Ἐστὶ γὰρ ὡς ἡ ΚΕ πρὸς ΓΚ, ἔτις ἡ ΚΘ πρὸς ΚΝ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Θ΄.

Ἀνασρέψαντι δὲ ἔστιν ἡ ΕΚ πρὸς ΕΓ ἢ πρὸς ΓΝ τὴν ἡμίσειαν τῆς πλαγίας, ὡς ἡ ΚΘ ὕφαπτο-
μένη πρὸς ΘΝ τὴν μεταξὺ τῆς ἕφαπτομένης εἰς τῆς κορυφῆς τῆς τομῆς ἀπολαμβανομένην. Ἐπὶ γάρ ἔστιν ἡ ΕΚ πρὸς ΚΓ, ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΚΝ (Πορ. προηγ.) ἔσται δὴ (Πορ. 1 τῆς 19 τῆς Ε΄) ἡ ΕΚ πρὸς ΕΚ—
ΚΓ, ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΚΘ—ΚΝ· τῶν δὲ ἔστιν ἡ ΕΚ πρὸς ΕΓ, ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΝ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ι΄.

Ἐπει δὲ διὰ τὸ εἶναι τὴν μὲν ΞB τῆ ΓP , τὴν δὲ $K B$ τῆ $N P$ παράλληλον, ἔσιν ὡς μὲν ἡ $\Xi \Theta$ πρὸς $\Gamma \Theta$, ἡ $B \Theta$ πρὸς ΘP . ὡς δὲ ἡ $B \Theta$ πρὸς ΘP , ἔτι ἡ ΘK πρὸς ΘN , ἔσαι δὴ ἡ $\Xi \Theta$ πρὸς $\Gamma \Theta$, ὡς ἡ ΞK πρὸς $\Xi \Gamma$ ἢ ΓN . Ἡ γὰρ ΞK πρὸς τὴν $\Xi \Gamma$ ἢ τὴν ΓN ἔσιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ τῆ ΘK πρὸς ΘN (Πορ. Θ΄).

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α ΙΑ΄.

Καὶ ἐπεὶ ἔσιν ἡ $\Xi \Theta$ πρὸς $\Gamma \Theta$, ὡς ἡ ΞK πρὸς $\Xi \Gamma$ (Πορ. προηγ.) διελόντι μὲν, ἔσεται ἡ $\Xi \Gamma$ πρὸς $\Gamma \Theta$, ὡς ἡ $K \Gamma$ πρὸς $\Gamma \Xi$. ἐναλλάξαντι δὲ, ἡ $K \Gamma$, πρὸς $\Xi \Gamma$, ὡς ἡ $\Xi \Gamma$ πρὸς $\Gamma \Theta$. Αἱ ἄρα $K \Gamma$, $\Xi \Gamma$, $\Theta \Gamma$, ἢ αἱ $K \Gamma$, $N \Gamma$, $\Theta \Gamma$ εἰσι συνεχῶς ἀνάλογον, καὶ τὸ ὑπὸ $K \Gamma \Theta$ ὀρθογώνιον, ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ἡμιπλαγίας πλευρᾶς $\Xi \Gamma$ ἢ ΓN τετραγώνῳ. Ἡ ἄρα ἐφαπτομένη ὀριοθήσεται καὶ εἰάν ληφθῆ τῶν $K \Gamma$, ΓN τρίτη ἐξῆς ἀνάλογον ἡ $\Gamma \Theta$. Ἀπὸ δὲ τῆ Θ ἐπιζευχθῆ ἡ ΘM .

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α ΙΒ΄.

Ἐπει δὲ ἔσιν ὡς μὲν ἡ ΞK πρὸς $\Xi \Gamma$, ἔτι ἡ ΘK πρὸς ΘN (Πορ. Θ΄). ὡς δὲ ἡ $\Xi \Gamma$ πρὸς $\Xi \Theta$, ἔτι ἡ $K N$ πρὸς $K \Theta$ (ἐκάτερος γὰρ τῶν λόγων τέτων ἔσιν ὁ αὐτὸς τῷ τῆς $B P$ πρὸς $B \Theta$). ἔσαι ἄρα διῖσε τεταραγμένη ἡ ΞK πρὸς $\Xi \Theta$, ὡς ἡ $K N$ πρὸς

ΘΝ (23 τῆ Ε΄.) (43). Ἡ διάμετρος ἄρα τῆς τε Ὑπερβολῆς καὶ τῆς Ε΄ Μείψεως τέτμηται ἁρμονικῶς ἀνάλογον κατὰ τε τὰ πέρατα τῆς πλαγίας πλευρᾶς, καὶ τὰς συμβολὰς τῆς ἐφαπτομένης καὶ τεταγμένης, καὶ αὐτῆς τῆς διαμέτρου (44). Δοριοθήσεται

43) Δειχθήσεται δὲ ὅτι ἡ ΕΚ πρὸς ΕΘ ἔστιν ὡς ἡ ΚΝ : ΘΝ καὶ διὰ τῆς 23. ὑποσημειώσεως. Ἐπεὶ γὰρ ἔστι

$$ΕΚ : ΕΓ = ΘΚ : ΘΝ$$

$$\text{καὶ } ΕΓ : ΕΘ = ΚΝ : ΚΘ \text{ ἔσται δὴ}$$

$$ΚΕΧΕΓ : ΓΕΧΕΘ = ΘΚΧΚΝ : ΛΘΧΘΚ$$

$$\text{ἀλλ' ἔστι } ΛΕΧΕΓ : ΓΕΧΕΘ = ΕΚ : ΕΘ.$$

$$\text{καὶ } ΘΚΧΚΝ : ΛΘΧΘΚ = ΚΝ : ΛΘ,$$

$$\text{ἄρα } ΕΚ : ΕΘ = ΚΝ : ΘΝ.$$

41) Ἐν μὲν Ὑπερβολῇ (χημ. 27.) ἔπει ἔστιν ΕΚ : ΚΝ = ΕΘ : ΘΝ. καὶ ἡ μὲν ΕΘ = ΕΚ - ΚΘ, ἡ δὲ ΘΝ = ΚΘ - ΚΝ, ἔστιν ἄρα ἡ ὑπεροχὴ τῆς ΕΚ πρὸς τὴν ΚΘ πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῆς ΚΘ πρὸς τὴν ΚΝ, ὡς ἡ ΕΚ πρὸς τὴν ΚΝ. ἁρμονικῶς ἀνάλογον ἄρα εἰσὶν αἱ ΕΚ, ΚΘ, ΚΝ. Ἐστὶ γὰρ ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην ὡς ἡ ὑπεροχὴ τῆς πρώτης πρὸς τὴν δευτέραν, πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ τοιαύτη ἀναλογία. Τέτμηται ἄρα ἡ διάμετρος ἁρμονικῶς ἀνάλογον κατὰ τὰ σημεῖα Ε, Κ, Θ, Ν, τῆς ἔστι τὰ πέρατα τῆς πλαγίας πλευρᾶς καὶ τὰ σημεῖα, καθ' ἃ συμβάλλουσι τῇ διαμέτρῳ ἡ ἐφαπτομένη καὶ ἡ τεταγμένη.

Ἐν δὲ τῇ Ε΄ Μείψει (χημ. 28.) ἔπει ἔστι ΕΚ : ΚΝ = ΘΕ : ΘΝ. καὶ ἐναλλάττοντι μὲν ΕΚ : ΘΕ = ΚΝ : ΘΝ. ἀνάπαλιν δὲ ΘΕ : ΕΚ = ΘΝ : ΚΝ. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ΘΝ = ΘΕ - ΕΝ. ἡ δὲ ΚΝ = ΕΝ - ΕΚ ἄρα ἡ ΘΕ : ΕΚ = ΘΕ - ΕΝ :

ἄρα ἡ ἐφαπτομένη τῶν τομῶν τῶν κ ἂν γένηται ἡ τοιαύτη ἁρμονικὴ τομὴ τῆς διαμέτρου, τεθέντος τῷ σημείῳ Θ , ἔνθα ἂν ἔχοι γενέσθαι ἡ $\Xi\kappa$ πρὸς $\kappa\Nu$, ὡς ἡ $\Xi\Theta$ πρὸς $\Theta\Nu$.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ι Γ'.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐξαρρύεται γενικήτις ἑτέρα κατασκευὴ τῆς ἐφαπτομένης οἴασδήποτε τῷ κ ὡς τομῆς πρὸς τῷ πρὸς αὐτῇ δοθέντι σημείῳ \mathcal{M} . Ἀχθῶσῶν γὰρ ἀπὸ μὲν τῷ δοθέντος σημείῳ τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετρον τῆς $\mathcal{M}\kappa$, ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς \mathcal{N} παραλλήλως τῇ $\mathcal{M}\kappa$ τῆς $\mathcal{N}\mathcal{I}$, ἧτις δὲ κ ἐφάψεται τῆς τομῆς πρὸς τῇ κορυφῇ. Ἐὰν ἀχθῶ μὲν ἐπὶ τῆς Παραβολῆς (σχ. 26) τῇ διαμέτρῳ παράλληλος ἡ $\mathcal{M}\mathcal{I}$ ἐπιζευχθῶ δ' ἐπὶ τῆς Γ παραβολῆς κ Ἐλείψεως (σχ. 27, 28) ἀπὸ τῷ ἑτέρου πέρατος τῆς πλαγίας πλευρᾶς ἡ $\Xi\mathcal{M}$ συμβάλλουσα τῇ κατὰ κορυφὴν ἐφαπτομένῃ $\mathcal{N}\mathcal{I}$ κατὰ τὸ \mathcal{I} , καὶ προσέτι τμηθῶ δίχα ἡ $\mathcal{N}\mathcal{I}$ κατὰ τὸ \mathcal{E} , ἡ ἀπὸ τῷ \mathcal{E} ἐπὶ τὸ \mathcal{M} ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἔσαι ἐφαπτομένη. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς Παραβολῆς ἂν προαχθῶ ἐπὶ τὴν διάμετρον ἡ $\mathcal{M}\mathcal{E}$ ἕως τῷ Θ , δῆλον ὡς ἡ $\Theta\kappa$ ἔσαι τῆς $\Theta\Nu$ διπλασία (45) ὡσπερ ἡ $\mathcal{M}\kappa$ (ἧτις

$\Xi\mathcal{N}$ — $\Xi\kappa$. Αἱ ἄρα $\Xi\Theta$, $\Xi\mathcal{N}$, $\Xi\kappa$ ἁρμονικῶς ἀνάλογον. Ἐσι γὰρ ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην ὡς ἡ ὑπεροχὴ τῆς πρώτης πρὸς τὴν δευτέραν, πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην, ὡσπερ καὶ τῇ Γ παραβολῇ.

45) Ἐπεὶ τὸ τρίγωνον $\Theta\mathcal{E}\mathcal{N}$ ἴσιν ὁμοιον τῷ $\mathcal{I}\mathcal{E}\mathcal{M}$

ἔσιν ἴση τῇ ΝΙ) ἐστὶ διπλασία τῆς ΝΕ. Διὰ δὲ τῆτο
 ἢ ΜΘ ἐφάψεται τῆς τομῆς (Πορ. 5'). Ἐπὶ δὲ τῆς
 ὕπερβολῆς καὶ ἐμείψεως εἰς ἀχθῆ τῇ ΕΝ πα-
 ράλληλος ἢ ΞΟ, ἣτις δὲ καὶ συμπεσεῖται τῇ ΘΜ
 προαχθείσῃ κατὰ τὸ Ο, ἔσαι δὲ ὡς ἢ ΞΘ πρὸς ΝΘ,
 ἔτις ἢ ΞΟ πρὸς ΝΕ, τῆτ' ἔστι πρὸς ΙΕ (ἴση γὰρ ἐκ
 κατασκευῆς τῇ ΝΕ ἢ ΙΕ). ἄλλ' ὡς ἢ ΞΟ πρὸς ΙΕ,
 ἔτις ἢ ΞΜ πρὸς ΜΙ, τῆτ' ἔστιν ἢ ΞΚ πρὸς ΚΝ· ὡς
 ἄρα ἢ ΞΘ πρὸς ΘΝ, ἔτις ἢ ΞΚ πρὸς ΚΝ. Ἀρ-
 μονικῶς ἄρα τμηθήσεται ἢ διάμετρος κατὰ γε τὸ Θ
 καὶ τὸ τῆς συμβολῆς τῆς τεταγμένης σημεῖον· καὶ
 ἐπομένως (Πορ. ΙΒ'.) ἢ ΜΘ ἐφάψεται τῆς τομῆς
 καὶ ποιήσει τὸ πρόβλημα.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ι Δ'.

Οἷα δὲ τις ὕπερβολῆς ἐφαπτομένη ΜΘ προ-
 σεκβληθεῖσα συμπεσεῖται τῇ διαμέτρῳ αἰεὶ κατω-
 τέρω μὲν τῆ κέντρῳ Γ, ἀνωτέρω δὲ τῆς κορυφῆς Ν.
 Μείζων καὶ γὰρ ἢ ΞΚ τῆς ΕΝ· μείζων ἄρα καὶ ἢ ΞΘ
 τῆς ΘΝ, ἔσῳν τῶν εὐθειῶν τέτων ἀνάλογον. Εἰ
 μὲν ἔν τὸ σημεῖον Θ ὑπαστεθῆ ἀνωτέρω τῆ Γ ἢ ΞΘ
 ἔσαι ἐλάσσων τῆς ΘΝ, εἰδ' ἐπ' αὐτὸ τὸ Γ, ἴση.

ἔστιν ἄρα $ΜΕ:ΕΘ=ΙΕ:ΕΝ$ · ἴση δ' ἐκ κατασκευῆς τῇ
 ΕΝ ἢ ΙΕ, ἴση ἄρα καὶ ἢ ΜΕ τῇ ΕΘ, ἢ ἄρα ΜΘ δι-
 πλασία ἐστὶ τῆς ΕΘ. Ὡσαύτως ἐπεὶ ὁμοιάζει τὰ τρί-
 γωνα ΘΜΚ, ΘΕΝ καὶ διὰ ταῦτα $ΘΜ:ΘΕ=ΚΘ:ΘΝ$,
 ὡς ἄρα ἢ ΘΜ ἐστὶ διπλασία τῆς ΘΕ, ἔτις δὲ καὶ ἢ ΚΘ
 τῆς ΘΝ ἐστὶ διπλασία.

ἔσιν ἐκάτερον ἐστὶν ἐναντίον τῆ ἀναλογίᾳ. Ἔσται ἄρα αἰ κατωτέρω μὲν τῆ Γ, ἀνωτέρω δὲ τῆ Ν.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α ΙΕ΄.

Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆ Γ κέντρο τῆς Γ περιβολῆς ἐ
 ἔλμειψως ἀχθῆ εὐθεία ἢ ΓΧ παράλληλος μὲν
 τῆ πρὸς τῆ κορυφῆ ἐφαπτομένη ΝΕ, συμβάλλου-
 σα δὲ τῆ ΕΜ κατὰ τὸ Χ, δῆλον ὅτι αὕτη ἔσεται
 ὑποδιπλασία τῆς ΝΙ, ὡσπερ δὴ ἢ ΕΓ τῆς ΕΝ,
 διὰ δὴ τῆτο ἴση τῆ ΝΕ ἢ τῆ ΕΙ. Ἀχθεισῶν ἄρα
 τῶν ΓΕ, ΧΕ, ἀναφύησεται παραλληλόγραμμα τὰ
 ΓΧΕΝ, ΓΧΙΕ, ΓΕΧΞ. Εἰς τὸ ἀγαγεῖν ἄρα ἐφα-
 πτομένων τῶν τοιούτων τομῶν πρὸς τῷ δοθέντι ἐν
 αὐταῖς σημείῳ Μ, ἀπόχρη μόνον ἐπιζευχθῆναι ἀ-
 πὸ τῆ πορροτέρω πέρατος Ξ τῆς πλαγίας πλευρᾶς
 ἐπὶ τὸ δοθέν σημεῖον τὴν εὐθείαν ΞΜ, ἐ ἀχθείσης
 ἀπὸ τῆ κέντρο Γ τῆς εὐθείας ΓΧ παραλλήλου ταῖς
 τεταγμέναις, ἀναγεγράφθαι ἐν δήτι τῶν εἰρημέ-
 νων παραλληλογράμμων, ἀπὸ δὲ τῆς γωνίας Ε
 ἐπιζευχθῆναι ἐπὶ τὸ Μ τὴν εὐθείαν ΕΜ, ἢ ἀχ-
 θέσης τῆς ΧΕ παραλλήλου τε ἐ ἴσης τῆ ἡμιδιαμέ-
 τρω ΓΝ ἐπιζευχθῆναι ἀπὸ τῆ Ε τὴν ΕΜ· δῆλον
 γὰρ ὅτι ἔσεται ἐφαπτομένη.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α ΙΣ΄.

Τελευταῖον δὲ ἐὰν ἐπὶ τῆς διαμέτρου, ἢν δέον Σχημ. 29.
 ἔσω εἶναι ἐ ἄξονα, οἷασθῶν κωνικῆς Τομῆς ληφθῆ 30. 31.

ἔπι τάντιθετα τῆς Ἰ πεφαστομένης τῆς ΚΤ ἴση ἢ ΚΣ, ἢ ἀπὸ τοῦ Σ ἐπὶ τὸ τῆς ἀφῆς σημεῖον Μ ἔπι-
 ζευγνυμένη εὐθεῖα ΣΜ ἔσεται τῆς καμπάλης κά-
 θετος. Ποιήσει γὰρ μετὰ τῆς ἐφαπτομένης ΘΜ ὀρ-
 θὴν γωνίαν τὴν ΣΜΘ. Ἐπεὶ γὰρ ἔσιν ὡς ἢ ΚΤ
 τῆς ἔσιν ἢ ΣΚ πρὸς ΚΜ, ἔτις ἢ αὐτὴ ΚΜ πρὸς
 ΚΘ. Ἐσιν ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΚΜ τετράγωνον τῷ ὑ-
 πό τῶν ΣΚΘ ὀρθογωνίῳ ἴσον· διὰ δὲ τῆς ἴσης
 τῆς ΚΜ πρὸς ὀρθῆς τῷ ἄξονι ΣΘ. Τὸ τρίγωνον
 ΘΜΣ ἔσεται πρὸς τῷ Μ ὀρθογώνιον (45), ἐν ᾧ
 ἢ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ΜΚ μέ-
 ση ἔσιν ἀνάλογος τῶν τῆς βάσεως τμημάτων ΣΚ,
 ΚΘ (8 τῆς 5.). Ἡ δὲ γε τῆς αὐτῆς εὐθεῖα ΚΣ κα-

46) Τὸ τρίγωνον ΘΜΣ ἔσεται ὀρθογώνιον. Ἐπεὶ
 γὰρ ἔσιν $\Sigma K : KM = KM : K\Theta$, καὶ αἱ περὶ τὸ Κ γω-
 νίαι ὀρθαὶ εἴτ' ἔν ἴσαι, ἔσιν δὲ τὸ τρίγωνον ΣΜΚ ὁμοίου
 τῷ τριγώνῳ ΘΜΚ (6. τῆς 5.). Ὅθεν αἱ ταῖς ἀνιλό-
 γοις πλευραῖς ἀντικείμεναι γωνίαι ΣΜΚ, ΚΔΜ ἀλλή-
 λαις ἴσαι· κοινῇ δὲ προσκειμένης τῆς ΘΜΚ, ἔσιν ἢ
 $\Sigma MK + \Theta MK = \Theta M + \Theta MK$. Ἄλλ' αἱ δύο ἔχεται ὁ-
 μῆ ληφθεῖσαι εἰσῆνται μιᾷ γε ὀρθῇ (32. τῆς 4.), ἔτις
 καὶ αἱ δύο πρότεραι τῆς ἔσιν ὅλαι ἢ ΘΜΣ ἴση μιᾷ γε
 ὀρθῇ· καὶ τὸ τρίγωνον ΘΜΣ ὀρθογώνιον.

Ἄλλως. Ἐπεὶ αἱ ΣΚ, ΚΜ, ΚΘ συνεχῶς ἀνάλο-
 γον, ἔσεται ἄρα $KM^2 = \Sigma K\Theta$ · καὶ $2KM^2 = 2\Sigma K\Theta$ · καὶ
 $2KM^2 + \Sigma K^2 + K\Theta^2 = 2\Sigma K\Theta + \Sigma K^2 + K\Theta^2$ · ἄλλὰ $2KM^2$
 $+ \Sigma K^2 + K\Theta^2 = M\Sigma^2 + M\Theta^2$ (47. τῆς 4.), καὶ $2\Sigma K\Theta +$
 $\Sigma K^2 + K\Theta^2 = \Sigma\Theta^2$ (1. τῆς Β.), ἄρα $M\Sigma^2 + M\Theta^2 = \Sigma\Theta^2$
 ἔτις (48. τῆς 4.) ἢ πρὸς τὸ Μ γωνία, ὀρθή.

λείται μὲν ἘΠΟΚΑΘΕΤΟΣ· ἔστι δὲ ἐν μὲν τῇ Παραβολῇ (σχ. 29) αἰεὶ ἴση τῇ ἡμιπαραμέτρῳ ΝΡ, ἢ τινὶ ἴση ἢ ΚΤ· ἐν δὲ τῇ Ἐπερβολῇ ἢ Ἐλλείψει (σχ. 30 31) πρὸς τὴν ἡμιπαραμέτρον ὡς ἡ ΚΓ διάστασις τῆς τεταγμένης ἀπὸ τῆς κέντρος πρὸς τὸν πλάγιον ἡμιάξονα ΓΝ. Ὁμοίων γὰρ ὄντων τῶν τριγώνων ΓΚΤ, ΓΝΡ, ἔσεται ὡς ἡ ΚΤ πρὸς ΝΡ, ἔτι ἡ ΓΚ πρὸς ΓΝ. Ἐστὶ δὲ ἐκ κατασκευῆς ἡ ΚΤ ἴση τῇ ΣΚ, ἢ Ἐποκάθετος ἄρα ΣΚ πρὸς ΝΡ, ὡς ἡ ΓΚ πρὸς ΓΝ. ἢ ἡ Ἐποκάθετος πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς κέντρος τῆς τεταγμένης διάστασιν ΓΚ, ὡς ἡ ὀρθία πλευρὰ ΝΖ πρὸς τὴν πλαγίαν ΝΞ. Ὀντων γὰρ τῶν τριγώνων ΤΚΓ, ΞΝΖ ὁμοίων, ἔσιν ὡς ἡ ΚΤ, τῆς ἔστιν ἡ ΣΚ πρὸς τὴν ΓΚ, ἔτι ἡ ΝΖ πρὸς τὴν ΝΞ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ Ι΄.

Ἐν τῇ Παραβολῇ οἰαδήποτε εὐθεΐα ΔΜ σχ. 32. παρὰ τὴν ἀρχικὴν διάμετρον ΝΚ ἡγμένη, ἔσεται δὴ ἢ αὕτη διάμετρος δίχα τέμνεσθαι τεταγμένως μὲν ἐπ' αὐτὴν, παραλλήλως δὲ τῇ ἐφαπτομένῃ ΜΘ κατηγμένως εὐθείας ΗΖ, ΝΦ. Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τεταγμένων ΗΔ, ΝΧ, τετραγωνα ἔσθαι ὡς αἱ ἀποτεμνόμεναι ὑπ' αὐ-

Ε

τῶν ἀπὸ τῆς δοθείσης διαμέτρου πρὸς τῆς
κορυφῆς, $M, M\Delta, M\chi$.

Διὰ τῆς κορυφῆς N τῆς διαμέτρου NK , ἐξ ἧς
ἀπογεγένηται ἡ Παραβολή, ἢ χθω ἐφαπτομένη
ἡ NE , ἣτις ἐκβληθεῖσα συμπεσεῖται τῆ $M\Delta$ προ-
αχθείσῃ κατὰ I . παρὰ δὲ τὴν ἐφαπτομένην $M\Theta$
ἢ χθω εὐθεία ἡ $N\chi\Phi$, ἣτις συμβαλεῖ τῆ μὲν $M\Delta$
κατὰ τὸ χ , τῆ δὲ καμπύλῃ κατὰ τὸ Φ . Καὶ ἐπὶ
τὴν διάμετρον NK τετάχθωσαν αἱ εὐθεῖαι KM ,
 ΦT , ὧν ἡ δευτέρα τεμεῖ τὴν διάμετρον $M\Delta$ κατὰ
τὸ T .

Τύτων δὲ κατασκευαζέντων, ἔσαι ἐκ τῆς φύ-
σεως τῆς Παραβολῆς (Προτασ. Δ΄.) τὸ ἀπὸ τῆς
 MK τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $T\Phi$, ὡς ἡ KN
πρὸς TN , ἢ ὡς τὸ παραλληλόγραμμον $NKMI$
πρὸς τὸ αὐτῷ ἰσοῦψές $NTIT$ (1 τῆ 5΄.). Ἐσι δὲ καὶ
τὰ ὅμοια τρίγωνα ΘKM , $NT\Phi$ ὡς τὰ ἀπὸ τῶν
ὁμολόγων πλευρῶν MK , ΦT τετράγωνα (19 τῆ
5΄.). Ἄρα τὰ τρίγωνα ταῦτα ἐσὶν ὡς τὰ εἰρημένα πα-
ραλληλόγραμμα (ἦτοι $\Theta KM : NT\Phi = NKMI :$
 $NTIT$). Ἀλλὰ τὸ τὸ ΘKM τρίγωνόν ἐστιν ἴσον τῷ
παραλληλογράμμῳ $NKMI$. Ἐχει γὰρ ἑκάτερον
ὑψος μὲν ταῦτόν, ἡ δὲ ΘK βάση τῆ τρίγωνοῦ ἐστὶ
διπλασία τῆς NK βάσεως τῆ παραλληλογράμμου
(Πορ. 5΄ τῆς Θ΄.). Ἄρα καὶ τὸ τρίγωνον $NT\Phi$ ἴσον
ἐστὶ τῷ παραλληλογράμμῳ $NTIT$. Κοινῆ δὲ ἀρ-
θέντος τῆ $N\chi TT$, ἀπολείπεται τὸ τρίγωνον $\chi\Phi T$

ἴσον ἢ ὅμοιον τῷ τριγώνῳ ΧΝΙ, ἄρα ἢ αἱ ὁμόλογοι αὐτῶν πλευραὶ ΝΧ, ΧΦ ἴσαι εἰσὶν ἀλλήλαις (47). Ἡ εὐθεῖα ἄρα ΔΜ δίχα ἕτεμε κατὰ τὸ Χ τὴν ΝΦ παράλληλον τῇ ἐφαπτομένῃ ΘΜ.

Ὡσαύτως εἰάν ἀχθῆ ἀνωτέρω τῆς ΝΦ ἕτερα τις εὐθεῖα παράλληλος ἢ ΗΖ τέμνῃσα τὴν ΝΚ ὡραχθεῖσαν κατὰ τὸ Π, ἢ τὴν ΝΙ κατὰ τὸ Ω. Ἐπὶ δὲ τὴν ἀρχικὴν διάμετρον ΝΚ τεταγμένως καταχθῶσιν αἱ ΗΛ, ΖΗ συμβάλλουσαι τῇ ΔΜ προσκβληθεῖση κατὰ Ρ, Σ, συμφανές ἐστιν ὅτι ἕπει τὸ τρίγωνον ΠΛΗ ἐστὶ πρὸς τὸ αὐτῷ ὅμοιον ΘΜΚ, ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΛΗ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΚΜ (19 τῆς ε'), ἢ ὡς ἡ ΝΛ πρὸς ΝΚ (Προταπ. Δ'), ἢ ὡς τὸ παραλληλόγραμμον ΛΝΡΙ πρὸς ΝΚΜΙ. Τὸ τρίγωνον ΠΛΗ ἔσαι ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ ΛΝΡΙ, ὡσπερ τὸ ΘΜΚ δέδεικται ἴσον τῷ ΝΚΜΙ. Ἀλλὰ ἢ τὸ ἕτερον ὅμοιον τρίγωνον ΠΖΒ ἔσαι τῷ παραλληλογράμμῳ ΝΒΣΙ ἴσον. Ἐστὶ γὰρ ἢ τέτο πρὸς τὸ τρίγωνον ΘΜΚ, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΚ, ἢ ἢ ΝΒ πρὸς ΝΚ, ἢ τὸ ΝΒΣΙ πρὸς ΝΚΜΙ. Ἰσον δὲ τὸ ΘΜΚ τῷ ΝΚΜΙ, ἴσον ἄρα ἢ τὸ ΠΖΒ τῷ ΝΒΣΙ. Καὶ ἢ ἄρα τῶν τριγώνων ΠΖΒ, ΠΛΗ, τέτ' ἐστὶ τὸ τετράπλευρον ΛΗΒΖ ἐξιπέται τῇ ὑπεροχῇ τῶν τοῖς τριγώνοις τέτοις ἴ-

17) Τα τρίγωνα ΧΦΥ, ΧΝΙ, ὅμοια· ἄρα ΧΦΥ: ΧΝΙ = ΧΦ² : ΧΝ² (19. τῆς ε'). ἔστι δὲ ΧΦΥ = ΧΝΙ, ἄρα ἢ ΧΦ² = ΧΝ² · ἢ ΧΦ = ΧΝ.

σων παραλληλογράμμων $NBSI$, $NAP I$, ἤτοι τῷ παραλληλογράμμῳ $ABSP$ (48). Κοινῷ δὲ τοῦ $ABSDH$ ἀφαιρεθέντος, ἀπολειφθήσεται τὸ τρίγωνον $ΔΣΖ$ ἴσον τῷ τριγώνῳ $ΔHP$. εἰσι δὲ ἡ ὁμοια. Ἄρα αἱ ὁμόλογοι αὐτῶν πλευραὶ $HΔ$, $ΔΖ$ ἀλλήλαις ἴσαι· καὶ ἡ HZ τέτμηται δίχα ὑπὸ τῆς $ΔM$ κατὰ τὸ $Δ$.

Ἐάν δὲ ἀχθῆ ἡ κατωτέρω τῆς $NΦ$ τῆ ἐφαπτομένη παράλληλος ἡ $ηζ$ τέμνουσα τὴν μὲν NK κατὰ τὸ $π$, τὴν δὲ NI κατὰ τὸ $ω$, ἡ ταχθῶσιν ἐπὶ τὴν ἀρχικὴν διάμετρον NK αἱ $ηλ$, $ζβ$ τέμνουσαι τὴν $ΔM$ προσεκβληθεῖσαν κατὰ τὰ P , $σ$, δειχθήσεται ὡσαύτως (49) τὸ τρίγωνον $ησλ$, ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ $NAP I$. Κοινῇ δὲ προσκειμένη τῷ $ABSI$, γεννήσεται τὸ χωρίον $ηκβσP$ ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ $NBSI$, ἕπερ ἔσαι τῷ τριγώνῳ $πβζ$ ἴσον (50), διὰ τὸν ὁμοίους στοιχείοις ἀνωτέρω

48) Τὸ τρίγωνον $ΠΑΗ = ΔNPI$, καὶ τὸ $ΠΒΖ = NBSI$. Ἄρα $ΠΒΖ - ΠΑΗ = NBSI - ΔNPI$ ἤτοι $ΔΗΒΖ = ΔΒΣP$.

49) Ἐπιείσιν ἡ $π η$, $ΠΗ$ παράλληλος, τὰ τρίγωνα ἄρα $π λ η$, $ΠΛΗ$ ὁμοιά εἰσιν· ἐπεὶ δὲ ἡ $η λ η$ εἰσι τεταγμένη ἐπὶ τὴν διάμετρον NK , ἡ τῆ $ΗΛ$ ἐπ' εὐθείας κειμένη ἄρα ἡ $λ η$ τῆ $ΔΗ$ ἴση· καὶ τὰ τρίγωνα $π λ η$, $ΠΛΗ$ πρὸς τῷ ὁμοια εἰσιν ἀλλήλοισι ἡ ἴσα· δέδεικται τὸ $ΠΑΗ$ ἴσον τῷ $NAP I$, ἄρα ἡ $π λ η = ΔNPI$.

50) Ἐπεὶ ἡ $β ζ$ εἰσι τῆ KM παράλληλος, τὰ τρίγωνα ἄρα $π β ζ$, $ΘKM$ ὁμοια· διὰ δὲ σῆτο (19. 5.) τὸ $π β ζ : ΘΗM = β ζ : KM = Nβ : NK = NβσI : NKMI$ (1.

ἐκτεθέντα λόγον. Καὶ τὸ χωρίον ἢ π β σ ρ ἔσαι ἴσον τῷ τριγώνῳ π β ζ. Κοινῆ δὲ τῆ π β σ δ ἀρθεύτος ἀπολειφθήσεται τὸ τρίγωνον η δ ρ ἴσον ἢ ὁμοιον τῷ τριγώνῳ ζ δ σ· ἢ ἔσαι δὴ ἢ ἢ δ τῆ δ ζ ἴση. Ἡ Μ Δ ἄρα δίχα τέμνει οἰανδήποτε εὐθείαν ἠγμένην παρὰ τὴν Θ Μ ἰφαπτομένην, ἢ πρὸς τὰς ἐπ' αὐτὴν τεταγμένας ἔσι δὴ ἢ αὐτὴ διάμετρος.

Τέλος δὲ ἐπεὶ ἢ Θ Ν ἔσιν ἴση τῆ Ν Κ, ἢ τὸ Ν Κ τῆ Ἰ Μ, τὰ ὅμοια τρίγωνα Θ Ε Ν, Ι Ε Μ ἔσιν ἄρα ἢ ἴσα (σημείωσ. 47). Προσκειμένῃ δὲ κοινῆ τῆ Ν Ε Μ Χ, γίνεται τὸ Θ Ν Χ Μ τῷ τριγώνῳ Χ Ι Ν ἴσον. Δέδεικται δὲ ἀνωτέρω τὸ Χ Ι Ν ἴσον τῷ Χ Τ Φ, ἄρα τὸ Θ Ν Χ Μ, ἴσον τῷ τριγώνῳ Χ Τ Φ. Προσκειμένῃ δὲ πάλιν τοῖς αὐτοῖς τρίγωνοις Θ Ε Ν, Ι Ε Μ τῆ Ν Ε Μ Σ Β, γίνεται τὸ τετράπλευρον Θ Μ Σ Β τῷ παραλληλογράμμῳ Ι Ν Β Σ ἴσον· ἐδείχθη δὲ ἀνωτέρω τὸ Ι Ν Β Σ ἴσον, τῷ τριγώνῳ Π Ζ Β, ἄρα τὸ Θ Μ Σ Β ἔσι τῷ Π Ζ Β ἴσον. Κοινῆ δὲ ἀφαιρεθέντος τῆ τραπεζῆς Π Δ Σ Β, λοιπὸν τὸ Δ Σ Ζ τρίγωνον λοιπῷ τῷ Θ Π Δ Μ παραλληλογράμμῳ ἔσιν ἴσον. Ἐνθέντοι τὸ τρίγωνον Χ Τ Φ (= τῷ Χ Ι Ν) πρὸς τὸ Δ Σ Ζ ἔσιν ὡς τὸ ἀπὸ Χ Φ πρὸς τὸ ἀπὸ Δ Ζ (19 τῆ ε'), ἢ ὡς τὸ ἀπὸ Χ Ν πρὸς τὸ ἀπὸ Δ Η. Δέδεικται δὲ τὸ μὲν Χ Τ Φ ἴσον τῷ Θ Ν Χ Μ, τὸ δὲ Δ Σ Ζ ἴσον τῷ Θ Π Δ Μ, ὡς ἄρα τὸ Θ Ν Χ Μ πρὸς τὸ Θ Π Δ Μ,

τῆ ε')· ἔσι δὲ τὸ Θ Κ Μ ἴσον τῷ Ν Κ Μ Ι, ἄρα ἢ τὸ π β ζ ἴσον τῷ Ν β σ Ι.

ἔτω τὸ ἀπὸ $\chi\Nu$ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔH . Ὡς δὲ τὸ $\Theta\text{N}\chi\text{M}$ πρὸς τὸ $\Theta\text{Π}\Delta\text{M}$, ἔτως ἢ χM πρὸς ΔM (1 τῆ 5'). Ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ χN πρὸς τὸ ἀπὸ ΔH , ἔτως ἢ χM πρὸς ΔM , ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Α'.

Ὅσα ἄρα προδέδεικται περὶ τὴν Παραβολὴν συμβαίοντα συμπαραλαμβανομένων τῆς τε ἀρχικῆς διαμέτρου NK καὶ τῶν ἐπ' αὐτὴν τεταγμένων, καὶ δὴ καὶ τῆς εἰς ταύτην ἀνηκέσης ἐφαπτομένης ΘM , τὰ αὐτὰ πάντα δεχθήσεται συμβαίοντα, συμπαραλαμβανομένων καὶ ἄλλης οἰασῶν διαμέτρου $\text{M}\Delta$, τῶν τε ἐπ' αὐτὴν τεταγμένων καὶ τῆς εἰς ταύτην ἀνηκέσης ἐφαπτομένης HI , καὶ δὴ καὶ τῆς Παραμέτρου ἡτοὶ ὀρθίας πλευρᾶς. Αὐτῆτε γὰρ ἐκ τῆς διαμέτρου $\text{M}\Delta$ ὀριζομένη ἔσαι αἰεὶ τρίτη ἀνάλογος οἰασδήποτε ἀποτεμνομένης ΔM , καὶ τῆς ἐπ' αὐτὴν τεταγμένης $\text{Z}\Delta$. Ἡ' τε Ἐφαπτομένη $\text{I}\chi$ διπλασία ἔσαι κἀνταῦθα τῆς ἀποτεμνομένης ΔM , καὶ δὴ καὶ τὸ ἀφ' ἐκάστης τῶν τεταγμένων ἐπ' αὐτὴν τετράγωνον ἴσον ἔσαι τῷ ὑπὸ τῆς ἀποτεμνομένης ΔM , καὶ τῆς εἰς ταύτην ἀνηκέσης ὀρθίας πλευρᾶς περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ (51).

51) Ἐπεὶ προδέδεικται ταῦτα πάντα ὑποδεμένης τῆς ἐκ τῆς γεννήσεως διαμέτρου NK ἐν τῇ Δ : Προτάσει κἀν τῷ A αὐτῆς πορίσματος ἀνάγκη ἄρα συμβαίνειν ὑποδεμένης καὶ ἄλλης οἰασῶν διαμέτρου. Ἐς γὰρ κἀν ταῦθα

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Β'.

Δῆλον ἄρα ὡς οἰαδήποτε τρίγωνα ἐπὶ τῶν τεταγμένων συνισάμενα καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ταύτας ἀνηκέστης διαμέτρου ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, ὧν τε αἱ βάσεις τῆ τῆς διαμέτρου ταύτης ἐφαπτομένη παράλληλοι, οἷα τὰ ΠΛΗ, ΠΒΖ, ΝΤΦ κλ. ἐξισῆται τοῖς ἀντιστοιχῶσιν αὐτοῖς παραλληλογράμμοις ΝΔΡΙ, ΝΒΣΙ, ΝΤΤΙ, κλ. Ὡς περ δὲ καὶ τὸ ΔΗΡ (ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ΔΖΣ) τῷ ΜΔΠΘ, τότε δσζ τῷ Μδπθ (52). Καὶ τῶν λοιπῶν τριγώνων ἕκασον ἕκασῳ ἀντιστοιχοῦντι παραλληλογράμμῳ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Γ'.

Δῆλον ὡσαύτως ὅτι τὸ τρίγωνον ΘΕΝ δέδεικται ἴσον τῷ τριγώνῳ ΙΕΜ. Καὶ ἐπεὶ τὸ τρίγωνον ΔΗΡ, ὅπερ ἐξισῆται τῷ ΔΣΖ, ἐστὶν ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ ΘΠΔΜ, κοινῆ τῆ ΜΔΗΘ ἀρθέντος, ἀπολείπεται τὸ τρίγωνον ΡΜΟ ἴσον τῷ τραπεζίῳ ΟΗΠΘ, προκειμένῃ δὲ κοινῇ τῆ τριγώ-

ὡς περ ἐκείσε τὰ ἀπὸ τῶν τεταγμένων τετράγωνα ὡς αἱ ὑπ' αὐτῶν ἀποτεμνόμενα πρὸς τῆ κορυφῇ.

52) Τὸ ΘΝΕ=ΜΙΕ · κοινῆ ἄρα προκειμένῃ τῆ ΝΕΜσβ, γενήσεται τὸ ΘΜσβ=ΝΙσβ. Ἐς δὲ τὸ ΝΙσβ ἴσον τῷ τριγώνῳ πβζ (σημ. 50.), ἄρα πβζ ΘΜσβ · κοινῆ δὲ τῆ βπδσ ἀρθέντος, ἀπολείπεται τὸ Μδπθ=δπζ.

γιν ΠΛΗ, ἔσαι τὸ τρίγωνον ΡΜΟ μετὰ τῆ αὐτῶ
 ὁμοίᾳ ΠΛΗ ἴσον τῷ τριγώνῳ ΘΛΟ. Καὶ ἐπεὶ τὸ
 τρίγωνον ΠΛΗ ἐστὶν ἴσον τῷ τριγώνῳ π λ η ἴσης
 τῆς ΔΗ ἴσης τῆ Δη (σημ. 49), τὰ τρίγωνον ἄ-
 ρα ΡΜΟ μετὰ τῆ τριγώνου π λ η ἐστὶν ἴσον τῷ
 ΘΛΟ. Ὅθεν καὶ τὸ ἀπὸ ΡΟ μετὰ τῆ ἀπὸ ΗΛ ἢ
 τῆ ἀπὸ ηλ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπὸ ΛΟ. Καὶ ληφθεῖ-
 σῶν ἑτέρων πλευρῶν ὁμολόγων, ἔσαι τὸ ἀπὸ ΜΡ,
 τῷτ' ἐστὶ τὸ ΚΛ μετὰ τῆ ἀπὸ ΠΛ ἢ τῆ ἀπὸ πλ
 ἴσον τῷ ἀπὸ ΘΛ· τότε ἀπὸ ΜΟ μετὰ τῆ ἀπὸ
 ΠΗ, ἢ τῆ ἀπὸ πη τῷ ἀπὸ ΘΟ.

Π. Ο Ρ Ι Σ Μ Α Δ'.

Προαχθείσης δὲ τῆς ἐφαπτομένης ΘΜ ἄχ-
 ρις ὅτε συμπέσῃ ταῖς τεταγμέναις ΒΖ, ΓΦ προ-
 σεκβληθείσαις κατὰ τὰ Α, Ψ. Ἐπεὶ τὸ τρίγω-
 νον ΧΤΦ, (ὅπερ ἐξισῆται τῷ ΧΙΝ) ἐστὶν ἴσον τῷ
 παραλληλογράμμῳ ΘΝΧΜ, κοινῆ τῆ ΜΧΦΨ,
 γενήσεται τὸ τρίγωνον ΜΤΨ ἴσον τῷ τραπεζίῳ

53) Ἐπιείξιν ὁμοία τὰ τρίγωνα ΟΡΜ, ΠΗΛ, ἔ-
 σαι δὲ $ΟΡΜ : ΠΗΛ = ΡΟ^2 : ΛΗ^2$ (19. τῆς ε') καὶ συνδέντι
 μὲν $ΟΡΜ + ΠΗΛ : ΠΗΛ = ΡΟ^2 + ΛΗ^2 : ΛΗ^2$ · ἀναλλά-
 ξαντι δὲ $ΟΡΜ + ΠΗΛ : ΡΟ^2 + ΛΗ^2 = ΠΗΛ : ΛΗ^2$ · ἀλ-
 λά $ΠΗΛ : ΛΗ^2 = ΘΛΟ : ΛΟ^2$ (διὰ τὴν αὐτήν)· ἄρα
 $ΟΡΜ + ΠΗΛ : ΡΟ^2 + ΛΗ^2 = ΘΛΟ : ΛΟ^2$ · καὶ ἀναλλάξαν-
 τι $ΟΡΜ + ΠΗΛ : ΘΛΟ = ΡΟ^2 + ΛΗ^2 : ΛΟ^2$. Ἐστὶ δὲ
 $ΟΡΜ + ΠΗΛ = ΘΛΟ$, ἄρα καὶ $ΡΟ^2 + ΛΗ^2 = ΛΟ^2$.

ΨΝΘΨ. Ως αὐτως ἐπεὶ τὸ τρίγωνον ΔΣΖ (=ΔΗΡ)
 ἔστιν ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ ΜΔΠΘ, προσκει-
 μένου κοινῇ τοῦ ΜΔΖΑ, γενήσεται τὸ τρίγωνον
 ΜΣΑ ἴσον τῷ τραπεζίῳ ΖΠΘΑ. Ἔτι ἐπεὶ τὸ τρί-
 γωνον Δσζ ἰσῆται τῷ παραλληλογράμμῳ Μδπθ,
 προσκειμένῃ κοινῇ τῆ Μδζα, γενήσεται τὸ τρίγω-
 νον Μσα ἴσον τῷ ζτθα τραπεζίῳ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ε΄.

Ὅταν ὄντος τῆ τριγώνου ΜΤΨ τῷ τραπε-
 ζίῳ ΦΝΘΨ ἴσου, εἰάν προσεθῇ ἑκατέρῳ τὸ τῷ
 ΜΤΨ ὅμοιον τρίγωνον ΝΤΦ, ἔσαι τὰ τρίγωνα
 ΜΤΨ, ΝΤΦ ἅμα ληφθέντα ἴσα τῷ αὐτοῖς ὁ-
 μοίῳ τριγώνῳ ΘΤΨ. Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὁμολόγων
 πλευρῶν ΤΨ, ΤΦ τετράγωνα ἅμα ληφθέντα,
 ἴσα τῷ ἀπὸ τῆς ΤΨ (54). Καὶ ἔτι ὄντος τῆ τρι-
 γώνου ΜΣΑ τῷ τραπεζίῳ ΖΠΘΑ ἴσου, εἰάν προσ-
 σεθῇ κοινῇ τὸ τῷ ΜΣΑ ὅμοιον τρίγωνον ΠΒΖ,
 ἔσεται τὰ δύο ὅμοια τρίγωνα ΜΣΑ, ΠΒΖ ὁμῶ
 ληφθέντα τῷ αὐτοῖς ὁμοίῳ τριγώνῳ ΘΒΑ ἴσα,
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΒΖ, ΣΑ ὁμῶ ληφθέντα, ἴσα

54) $MT\Psi : NT\Phi = T\Psi^2 : T\Phi^2$ (19. τῆ ς΄.) ὅθεν ἢ
 $MT\Psi + NT\Phi : NT\Phi = T\Psi^2 + T\Phi^2 : T\Phi^2$, καὶ ἐναλλαξ
 $MT\Psi + NT\Phi : T\Psi^2 + T\Phi^2 = NT\Phi : T\Phi^2 = \Theta T\Psi^2 : T\Psi^2$ ἢ
 $MT\Psi + NT\Phi : T\Psi^2 + T\Phi^2 = \Theta T\Psi : T\Psi^2$ καὶ ἐναλλαξ
 $MT\Psi + NT\Phi : \Theta T\Psi = T\Psi^2 + T\Phi^2 : T\Psi^2$ ἔστι δὲ $MT\Psi +$
 $NT\Phi = \Theta T\Psi$ ἄρα καὶ $T\Psi^2 + T\Phi^2 = T\Psi^2$.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

E.Υ. ΑΓΓΕΛΗΣ Κ.Τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τῷ ἀπὸ τῆς ΒΑ. Καὶ ἑτέρων οἰωνδήποτε ὁμολόγων πλευρῶν ληφθεῖσῶν, τῶν ΜΤ (ἢ ΚΤ), ΝΤ, ΘΤ, ἔσεται τὸ ἀπὸ τῆς ΜΤ, ἢ τῆς ΚΤ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΝΤ, ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΘΤ· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ϛ.

Ἐπεὶ τὸ τρίγωνον ΠΛΗ ἔστιν ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ ΝΛΡΙ ἀρθεῖντος τῆ κοινῆ ΝΛΗΩ, ἀπολείπεται τὸ τρίγωνον ΠΝΩ ἴσον τῷ τραπεζίῳ ΩΗΡΙ· κοινῆ δὲ προσκειμένε τέτοις τῆ ὁμοίῳ τριγώνωυ ΗΡΔ, γίνεται τὸ τρίγωνον ΠΝΩ μετὰ τῆ ΗΡΔ ἴσον τῷ αὐτοῖς ὁμοίῳ τριγώνωυ ΩΔΙ. Καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΩΝ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΡ, ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΩΙ. Καὶ δὴ τὸ ἀπὸ τῆς ΠΩ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΔ, ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΩΔ. Καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΩΔ ἔστιν ἴσον τῷ ὑπὸ ΖΩΗ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΔ (6 τῆ Β΄.)· ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΠΩ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΔ, ἴσον τῷ ὑπὸ ΖΩΗ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΔ. Κοινοῦ δὲ τῆ ἀπὸ τῆς ΗΔ ἀρθεῖντος ἔσαι τῷ ἀπὸ τῆς ΠΩ ἴσον τῷ ὑπὸ ΖΩΗ. Ὡσαύτως ἐπεὶ τὸ τρίγωνον ΗΠΔ ἔστιν ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ ΝΛΡΙ, κοινῆ προσκειμένε τῆ τραπεζίῳ ΝΛΗΩ γενήσεται τὸ τρίγωνον ΠΝω ἴσον τῷ τραπεζίῳ ΙΡηω, καὶ προσθεθέντος ἐκετέρω τῆ τριγώνωυ ΗΡδ, ἔσαι τὰ δύο τρίγωνα ΠΝω, ΗΡδ ἅμα ληφθέντα, ἴσα τῷ αὐτοῖς ὁμοίῳ τριγώνωυ ΩΙδ. Καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν δη, τω τετράγωνοι ἅμα ληφθέντα

ἴσα τῷ ἀπὸ τῆς δω τετραγώνῳ ἢ τῷ ὑπὸ τῶν ζωη ὀρθογωνίῳ μετὰ τῆ ἀπὸ τῆς δη τετραγώνῳ (6 τῆ Β'). Κοινῆ δὲ τῆ ἀπὸ τῆς δη ἀφαιρεθέντος, ἔσαι τὸ ἀπὸ τῆς πω, ἴσον τῶν ὑπὸ τῶν ζωη. Ἡ ἄρα πω μέση ἀνάλογος ἐν ταῖς ζω, ωη ὡσπερ δὲ κῆ ἢ ΠΩ ἐν ταῖς ΖΩ, ΩΗ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ζ'.

Διὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΟΡ, ΗΛ ὁμῆ ληφθέντα, ἔσιν ἴσα τῷ ἀπὸ τῆς ΛΟ (Πορ. Γ.) τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΛΟ, ἴσον τῷ ὑπὸ ηΟΗ μετὰ τῆ ἀπὸ ΗΛ (6 τῆ Β'). τὸ ἄρα ἀπὸ ΟΡ ἴσον τῷ ὑπὸ ηΟΗ, κῆ ἢ ΟΡ μέση ἀνάλογος ἐν ταῖς ηΟ, ΟΗ. Προεκβληθείσης δὲ τῆς τεταγμένης ΒΖ ἐπὶ θάτερα τῆς καμπύλης κατὰ τὸ Φ, ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν ΣΑ, ΒΖ τετράγωνα ὁμῆ ληφθέντα ἐξισῆται τῷ ἀπὸ τῆς ΒΑ τετραγώνῳ (Πορ. Ε') τῆτ' ἔσι τῷ ὑπὸ ὑπὸ ΦΑΖ μετὰ τῆ ἀπὸ ΒΖ (6 τῆ Β'), ἄρα τὸ ἀπὸ ΣΑ, ἴσον τῷ ὑπὸ ΦΑΖ, κῆ ἢ ΣΑ μέση ἀνάλογος ἐν ταῖς ΑΦ, ΑΖ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Η'.

Ἐὰν ἄρα δύο εὐθεῖαι ΝΕ, ΜΕ ἐφαπτόμεναι τῆς Παραβολῆς συμπίπτωσιν ἀλλήλαις καθ' ἑντι σημεῖον τὸ Ε, καί τις εὐθεῖα τῆ μιᾶ τούτων παράλληλος ἢ ΦΑ τέμνη τὴν ἑτέραν ἐκβληθείσαν κατὰ τὸ Α, τὸ ὀρθογώνιον τὸ περιεχόμενον